

عنوان مقاله:

الگوی استعاری «نمونه اعلاى عشق» در پیکره لیلی و مجنون براساس الگوی عشق کووچش

محل انتشار:

مجله مطالعات زبانی و بلاغی، دوره 12، شماره 26 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

Azadeh Sharifi Moghaddam - دانشیار گروه زبان های خارجی دانشگاه شهید باهنر کرمان (نویسنده مسئول)

Mitra Iranezhad - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته زبان شناسی همگانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

Vahideh Abolhasanizadeh - استادیار گروه زبان های خارجی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی «الگوی نمونه اعلاى عشق» در پیکره منظوم لیلی و مجنون اثر نظامی گنجوی انجام گرفته است. بدین منظور، استعاره های مفهومی حوزه عشق (مجنون به لیلی) از پیکره موردنظر استخراج و پس از دسته بندی آن ها از لحاظ حوزه های مبدا، با الگوی نمونه اعلاى پیشنهادی کووچش (۱۹۸۶/۱۹۸۸) مقایسه شد تا میزان مطابقت عشق مفهومی شده در پیکره لیلی و مجنون با الگوی فوق مشخص شود. نتایج این بررسی نشان داد تفاوت ها بسیار جزئی است و تقریباً تمامی حوزه های مبدا متعلق به الگوی نمونه ای عشق، در پیکره موردبررسی نیز به کار رفته است. بنابراین به طرز قابل توجهی با الگوی نمونه اعلا همخوانی و مطابقت دارد. حوزه های مفهومی آتش، موجود زیبا، عدم تعادل شامل مستی، دیوانگی و بیماری، گیاه و اسارت، به ترتیب پرکاربردترین مفاهیم به کاررفته در پیکره موردنظر بودند. از میان سه نوع استعاره مفهومی متعلق به الگوی نمونه اعلاى عشق، استعاره های هستی شناختی و پس از آن، استعاره های حوزه شدت از لحاظ فراوانی، بیشترین کاربرد را در پیکره موردبررسی داشته اند. در میان استعاره های هستی شناختی، بیشترین کاربرد متعلق به حوزه مبدا «موجود زیبا» بوده، در میان استعاره های شدت، «آتش» دارای بیشترین کاربرد است. مفهوم اسارت با مفهوم ضمنی مثبت و خوشایند، تنها حوزه مبدا متعلق به عشق نوعی بود که در میان داده ها یافت شد. مواردی نیز مشاهده گردید که مفهوم سازی عشق در پیکره موردبررسی، متفاوت با الگوی موردنظر عمل کرده است. ازجمله این موارد می توان به کاربرد حوزه مبدا «گیاه» و نیز انواع «نیرو» در نگاشت با مفهوم عشق اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

مفهوم سازی استعاری، احساس عشق، الگوی نمونه اعلاى عشق، منظومه لیلی و مجنون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2075448>

